

El llenguatge

Amb què es

resol

8/VI/1978

L'exemple tradicional amb el qual s'explica la incorrecció de l'anomenat gerundi copulatiu és el del tramvia, que encara tenim ocasió de llegir de tant en tant, amb l'única diferència que el tramvia hi és substituït per l'autobús: «Va caure del tramvia (o de l'autobús) trencant-se una cama». El gerundi indica en realitat la simultaneïtat d'una acció amb l'expressada pel verb principal i fa, per tant, l'ofici d'un complement adverbial. La incorrecció, doncs, consisteix a usar el gerundi com a element d'enllaç en dues oracions, no simultànies sinó consecutives: per això en diem gerundi copulatiu. L'oració correcta, aleshores, s'ha de resoldre amb un element verament copulatiu, usualment la conjunció i: Va caure del tramvia i es va trencar una cama.

En alguns casos s'usa el gerundi reforçat amb l'adverbi així que indica conseqüència lògica. Aquest reforç permet d'indicar una diferència de sentit entre dues oracions com Va signar el document renunciant a exercir els seus drets i Va signar el document, renunciant així a exercir els seus drets. En la primera s'expressa que en el document signat constava explícitament la renúncia a l'exercici dels seus drets. En la segona no s'indica el contingut del document sinó que el fet de signar-lo implica, com a conseqüència lògica, la renúncia del signant a l'exercici dels seus drets.

L'efecte automàtic, immediat, de la signatura d'un document —que implica, simultàniament, la renúncia a l'exercici d'uns drets— permet de considerar correcta l'oració Va signar el document, renunciant així a exercir els seus drets. Però no sempre té lloc una simultaneïtat anàloga. Ja no admetriem, per tant, la bondat d'una oració com «Li va tocar la rifa resolent així els seus problemes econòmics» o bé «Va rebre una carta de disculpa oblidant així el greuge rebut. Potser la solució més adequada, en aquests casos, fóra la següent: Li va tocar la rifa, amb què va resoldre... Va rebre una carta de disculpa, amb què va oblidar... Solució que, si nosaltres fóssim a escriure, no vacil·lariem a fer extensiva fins i tot al primer exemple que hem adduït: Va signar aquell document, amb què va renunciar...

Albert Jané